

षोडशवरानसपत्नीकात् महेश्वरात् तत्रापि अष्टौ महेश्वरात् परिशेषादष्टौ पत्नीतइति षोडशैत्यर्थः यद्वाः षोपत्नीतः प्रार्थिताः अष्टौ तया स्वयंदत्ता इति षोडश अष्टौ चैत्यर्थः ॥७२॥७३॥ एतान् इह स्थानं मुनीन् समनुध्यातवान् कृपया अलोचितवान् एतेष्वपि दयावांस्त्वयि आत्मनि दयां कथं न करिष्यतीत्यर्थः ॥७४॥७५॥७६॥७७॥७८॥७९॥८०॥ तेजो वर्णयति इंद्रेति यस्य तेजसो मध्येऽनेका

चक्षुषा चैव दिव्येन पश्याम्यमितविक्रमं ॥ षष्ठे मासि महादेवं द्रक्ष्यसे पुरुषोत्तम ॥७२॥ षोडशाष्टौ वरांश्चापि प्राप्स्यसितं महेश्वरात् ॥ सपत्नीकाद्यदुष्टेष्ठस्य मेत दूरीमिते ॥७३॥ अतीतानागतं चैव वर्त्तमानं च नित्यशः ॥ विदितं मे महाबाहो प्रसादान्नस्य धीमतः ॥७४॥ एतान्सहस्रशश्चान्यान् समनुध्यातवान् हरः ॥ कस्मात्प्रसादं भगवान् न कुर्यात्तव माधव ॥७५॥ त्वादृशेन हि देवानां श्लाघनीयः समागमः ॥ ब्रम्हणेनानृशंसेन श्रद्धया नेन चाप्युत ॥७६॥ जयंतु ते प्रदास्यामि येन द्रक्ष्यसि शंकरं ॥ श्रीकृष्णा उवाच ॥ अब्रुवंत महं ब्रम्हन त्वत्प्रसादान्महा मुने ॥७७॥ द्रक्ष्येदिति जसं घानां मर्दनं त्रिदशेश्वरं ॥ एवं कथयतस्तस्य महादेवाश्रितां कथां ॥७८॥ दिनान्यष्टौ ततो जग्मुर्मुहूर्तमिव भारत ॥ दिनेष्टमे तु विप्रेणा दीक्षितो हं यथा विधि ॥७९॥ दंडी मुंडी कुशी चीरी घृताक्तौ मेखलीकृतः ॥ मासमेकं फलाहारो द्वितीयं सलिलाशनः ॥८०॥ तृतीयं च चतुर्थं च पंचमं चानिलाशनः ॥ एकपादेन तिष्ठंश्च ऊर्ध्वबाहुरतं दितः ॥८१॥ तेजःसूर्यसहस्रस्य अपश्यं हि विभारत ॥ तस्य मध्यगतं चापि तेजसः पांडु नंदन ॥८२॥ इंद्रायुधपिनद्धांगं विद्यन्मालागवाक्षकं ॥ नीलज्वलचयप्रख्यं बलाकाभूषितांबरं ॥८३॥ तत्र स्थितश्च भगवान् देव्या सह महादृतिः ॥ तपसा तेजसा कांस्त्यादीप्तया सह भार्यया ॥८४॥ रराज भगवांस्तत्र देव्या सह महेश्वरः ॥ सोमेन सहितः सूर्यो यथा मेघस्थितस्तथा ॥८५॥ संहृष्टो माकोंतेय विस्मयोऽसुल्लोचनः ॥ अपश्यं देवसंघानां गतिमार्त्तिहरं हरं ॥८६॥ किरीटिनं गदिनं शूलपाणिं व्याघ्राजिनं जटिलदंडपाणिं ॥ पिनाकिनं वज्रिणं तीक्ष्णदंष्ट्रं शक्रभांगदेव्या लयज्ञोपवीतं ॥८७॥ दिव्यां मालामुरसानेकवर्णां समुद्रहंतं गुल्फदेशावलंबां ॥ चंद्रं यथा परिविष्टं संध्यं वर्षात्ययेतद्दृष्ट्वा मेनं ॥८८॥ प्रमथानां गणैश्चैव समंतात्परिवारितं ॥ शरदी बसुदुष्टेक्ष्यं परिविष्टं दिवाकरं ॥८९॥ एकादशशतान्येवं रुद्राणां वृषवाहनं ॥ अस्तु वं नियतात्मानं कर्मभिः शुभकर्मिणं ॥९०॥ आदित्यावसवः साध्या विश्वे देवास्तथा भिनौ ॥ विश्वाभिस्तुतिभिर्देवं विश्वदेवं समस्तवन् ॥९१॥

निद्रं दधनं विविद्यतो नीलमेघाः श्वेतमेघाश्च पर्वतबलाकाकाराभांतितादृशं चित्ररूपं तेज इत्यर्थः ॥८१॥८२॥८३॥ रराजेति नीलेतजसिसोमसूर्यप्रभौ भवानीशं करौ प्रतिभात इत्यर्थः ॥

८४॥८५॥८६॥८७॥ परिविष्टं परिवेषवंतं ॥८८॥८९॥ विश्वाभिः ब्रम्हपरत्वेन स्तुतिरेव कृत्स्नस्तुतिः इतरा तु एकदेशस्तुतिरित्यर्थः विश्वदेवं सर्वेश्वरं ॥९०॥९१॥